ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΥΡΙΑΚΗ
26
ΜΑΡΤΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6788

ΤΟΝ ΗΘΕΛΗΣΑΝ ΜΑΦΙΑΝ ΤΩΝ ΚΑΠΕΤΑΝΑΙΩΝ

Πομπὴ ὑπερχιλίων αὐτοκινήτων θὰ εἰσβάλῃ σήμερον εἰς τὴν Λάρισαν. Εἶναι ἡ πομπή, τῆς ὁποίας θὰ ἡγῆται ὁ περιβόητος ἐξ Ἀμερικῆς μετανάστης. Προτίθεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Λάρισαν ὡς νικητής!... Ἀλλὰ μόνον νικηταὶ εἰς τιμίους ἀγῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλεται ἡ ἀρετή, εἰμποροῦν νὰ διεκδικοῦν ἀξιώσεις παρομοίας πανηγυρικῆς ὑποδοχῆς. Εἰς ποῖον, ὅμως, ἀγῶνα ἐνίκησεν ὁ κ. Ἀνδρέας; Ποία ἡ εἰσφορά του εἰς τοῦ τόπου τὴν ὑπηρεσίαν; Ποία ἡ προσωπικότης του καὶ ὡς σύνθεσις προσφορῶν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ὡς ἐγγύησις μελλοντικῆς ἀξιοποιήσεως πολιτικῶν ἀρετῶν, πάντως, ἀνεπιδείκτων μέχρι σήμερον; Ἀντικειμενικὴ κρίσις ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἔργων καὶ ἡμερῶν του, καταλήγει εἰς τὴν διαπίστωσιν, ὅτι μίαν καὶ μόνην νίκην ἔχει καταγάγει. Ἔχει νικήσει τὴν ἐντροπήν. Καὶ δρᾶ, κινεῖται, ὁμιλεῖ, χωρὶς τὸ παραμικρὸν ἐρύθημά της. Αὐτὴν τὴν νίκην ὑπηνίσσετο, ἀσφαλῶς, πρὸ ἡμερῶν καὶ ὁ κ. Τσιριμῶκος, τονίσας, ὅτι «ὅσοι σέβονται τὸν κοινοβουλευτισμὸν δὲν θὰ ἐπιτρέψουν εἰς ἑαυτοὺς νὰ συμβάλουν εἰς γενίκευσιν ἠθῶν καὶ φρασεολογίας ἀλητῶν τοῦ ἀμερικανικοῦ ὑποκόσμου».

Βαρύς, βέβαια, ὁ ὑπαινιγμός. Ἀλλὰ καὶ σαφὴς ἡ δικαιολογία: Ὁ κ. Α. Παπανδρέου, ἀντὶ ἐπιχειρημάτων, ἀπευθύνει ὕβρεις. «Πῶς ὅμως νὰ περιμένω — εἶπεν ὁ κ. Τσιριμῶκος — τὸν προσήκοντα σεβασμὸν ἀπὸ ἄνθρωπον, ποὺ ὕβρισε καὶ ἔπτυσε τὸν πατέρα του δημοσίᾳ;».

Εἰς τὴν πλήρη διάζευξιν τοῦ κ. Ἀνδρέα ἀπὸ τὴν αἰδῶ καὶ τὸν στοιχειώδη σεβασμὸν πρὸς τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰς ἠθικὰς τοῦ τόπου ἀξίας, ὀφείλεται καὶ ὁ πρωτοφανὴς φραστικὸς ἐξτρεμισμός του. Ὅταν ὅλοι οἱ ἀγαπῶντες τὸν τόπον καὶ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ μέλλον του, ἐργάζωνται διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὁμαλότητος, ὁ κ. Ἀνδρέας πράττει τὸ πᾶν διὰ νὰ δημιουργήσῃ ἀτμόσφαιραν ὀξύτητος καὶ ἀλληλοσπαραγμοῦ. Δὲν ἔχει φραγμὸν εἰς τὰς ἐπιθέσεις του ἐναντίον παντὸς ὅ,τι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν συμβολίζει τὴν παράδοσιν καὶ τὴν εὐπρέπειαν. Μὲ τὴν μανίαν του κατὰ τοῦ «κατεστημένου», υἱοθετεῖ τὴν ὕπουλον τακτικὴν τοῦ κομμουνισμοῦ, ὑπονομεύοντος τὸ ἀστικὸν καθεστώς. Καὶ ἐνῷ εἰς τὴν πραγματικότητα ὁ ἴδιος, ἀναλώμασι τῆς κεφαλαιοκρατίας, ἔχει ὅλας τὰς εὐχερείας τοῦ πλούτου, εἰς τὸ προσκήνιο προβάλλει ὡς πληθεῖος. Ἀλλὰ ποτὲ καὶ ποῦ ἠκούσθη πληθεῖοι νὰ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν των πολυτελῆ κόττερα διὰ τὰς συχνὰς ἐκδρομάς των καὶ χιλιάδας αὐτοκινήτων ὡς πομπὴν διὰ τὰς κομματικὰς περιοδείας των; Ἴσως νὰ διῆγε ζωὴν πληθείου εἰς τὴν Ἀμερικήν. Διότι ἐκεῖ τὰ 1.500 δολλάρια τοῦ μηνιαίου μισθοῦ του ἦσαν ἀσφαλῶς ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν κάλυψιν τῆς δαπάνης ἀνὰ ἑνὸς μπιφτεκίου τὴν ἡμέραν δι' ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας του. Ἐνῷ ἐδῶ; Ἐδῶ οἱ «μελλοθάνατοι» τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, κατὰ τῶν ὁποίων ἀδιακόπως ἐπιτίθεται, θέτουν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κόμματος ἄφθονα τὰ μέσα. Ἑκατομμύρια ἔδωκαν οἱ οἰκονομικοὶ ἀντιλήπτορες τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐφοπλιστῶν, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ε.ΔΗ.Ν. Τῶν «Εὐγενῶν, δηλαδή, νέων», οἱ ὁποῖοι ὠργανώθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν ὀργανούμενοι, ἵνα μετὰ τῶν «Λαμπράκηδων» ἀποτελέσουν τὴν φρουρὰν τῶν πραιτωριανῶν διὰ τὴν προστασίαν τῆς «ἀπειλουμένης» Δημοκρατίας.

Ἀλλὰ ὁ ἐξ Ἀμερικῆς ἐπιδρομεὺς ὁμιλεῖ περὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας, μὲ ὅσην εὐκολίαν ὁμιλεῖ καὶ περὶ τῆς σκευωρίας διὰ τὸν ΑΣΠΙΔΑ. Τῆς πρώτης εἶναι ὁ εὐνοούμενος, ὁ εὐεργετούμενος, ὁ προστατευόμενος. Τοῦ δευτέρου, τοῦ ΑΣΠΙΔΑ, εἶναι ὁ φερόμενος ὡς ἐμπνευστὴς καὶ ὀργανωτής. Καὶ ἐκ τοῦ γραφείου του ἐκτείνει τὸν δάκτυλον καὶ τὸν θέτει πρὸ τῶν χειλέων τῶν καταδικασθέντων ὡς ἐνόχων, διὰ νὰ μὴ ὁμιλήσουν. Διὰ νὰ κλείσουν τὸ στόμα των, μέχρι τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτός, ὡς ὁ... αὐριανὸς κυβερνήτης!! θὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας τῶν φυλακῶν, διὰ νὰ ταὺς ἀποδώσῃ ἐλευθέρους εἰς τὴν κοινωνίαν. Ὁ ἴδιος, ὅμως, ἐφρόντισε νὰ ἀποφύγῃ τῆς Δικαιοσύνης τὴν λαβίδα. Διότι, παρὰ τὰς προκλητικὰς δηλώσεις του, ἐμποδίζει τῆς Βουλῆς τὴν ψῆφον διὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἀσυλίας του. Καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ὁμιλεῖ περὶ σκευωρίας, ὅταν ὁ ἴδιος ἀπεργάζεται τὴν σκευωρίαν διὰ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ κύρους τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πατήρ του, ὑπὸ τὴν βοὴν τῶν γεγονότων, παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ πατήρ του ἐπέλεξε τὸν κ. Λαγάνην καὶ ὁ πατήρ του ἐζήτησε τὴν δίκην, διὰ νὰ διαλευκανθῇ μία ὑπόθεσις, ἡ ὁποία εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐφαίνετο βαρύνουσα τὸν υἱόν του. Τὰ ἔκαμεν, ὅμως, ὅλα αὐτά, διότι ἐπίστευεν, ὅτι ὡς Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ ὁ ἴδιος τὴν κατεύθυνσιν. Νὰ μετατραπῇ ἡ ἀνάκρισις εἰς σκηνοθεσίαν διαδικασίας καὶ νὰ ἀπολήξῃ εἰς κωμῳδίαν δίκης. Θὰ ἐκαλεῖτο τὸ Στρατοδικεῖον νὰ δικάσῃ πταισματικὴν ὑπόθεσιν καὶ θὰ ἐφώνει στεντορείως ὁ ὀργανωτὴς τῆς συνωμοσίας, ὅτι τὸ «κατεστημένον» ἀπέτυχεν εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ διασυρμοῦ του.

Ἀλλὰ ὁ κ. Γ. Παπανδρέου διεψεύσθη εἰς τὰς προβλέψεις του. Ὁ ἴδιος ἀπέτυχεν εἰς τὴν ἅλωσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Καὶ μακρὰν παντὸς ἐπηρεασμοῦ, μακρὰν πάσης προκαταλήψεως, ἑκατὸν ἡμερῶν ἐξονυχιστικὴ διαδικασία ἀπέφερε τὴν πλήρη διαλεύκανσιν τῆς ὑποθέσεως ὡς πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς κατηγορουμένους. Ἀπέμεινεν ἐκκρεμὴς ἡ πλευρὰ τῶν πολιτικῶν, ποὺ ὠργάνωσαν ἢ ἀνεμίχθησαν εἰς τὴν συνωμοσίαν. Αὐτὴν τὴν πλευρὰν τὴν θέλει ἐξακολουθητικῶς ἀδιευκρίνιστον ὁ κ. Παπανδρέου. Ὄχι διότι δὲν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Τὰ ὅσα σχετικῶς διακηρύσσει εἶναι πτερόεντα ἔπεα, περιλαμβανόμενα εἰς τὰ φραστικὰ πυροτεχνήματα, ποὺ συνήθως ἐκφεύγουν τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων του. Τὴν θέλει δικαστικῶς ἀδιευκρίνιστον, διότι ἐλπίζει εἰς μελλοντικὴν ἀμνήστευσιν καὶ χάριν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ γνωρίζῃ, ὅτι εἰς αὐτὸ πλανᾶται. Διότι ἡ παράταξις τῶν Ἑλλήνων ποὺ πονοῦν τὸν τόπον των καὶ δὲν θέλουν νὰ τὸν ἴδουν ἐπανερχόμενον εἰς τὴν θλιβερὰν ἐκείνην ἐποχὴν τῶν στρατιωτικῶν κινημάτων καὶ καπετανάτων, οὐδέποτε θὰ συγκατατεθῇ εἰς τοιαύτην ἐγκληματικὴν ἐπιείκειαν. Δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ καὶ τώρα ὅ,τι εἰς τὸ παρελθὸν ἀπετέλει συνήθειαν. Τότε, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας, ὁ παραγοντισμὸς ἀπετέλει καθεστὼς εἰς τὸ στράτευμα. Εἶχε καταργήσει τὴν πειθαρχίαν καὶ ἀλληλοδιάδοχα στρατιωτικὰ κινήματα εἶχαν ἐξουθενώσει τὴν Ἑλλάδα. Ἐν ἀφθονίᾳ καὶ τότε εἶχον ἀναπτυχθῆ οἱ διάφοροι Μπουλοῦκοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον μεταβάλει τὸν στρατὸν εἰς κλίκαν τῶν διαφόρων καπεταναίων. Καὶ ὑπῆρξεν ἡ εὐκολία, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξηντλοῦντο, ἐν συνεχείᾳ, ὅλα τὰ στάδια τῆς ἐπειεικείας, ἡ γενεσιουργὸς αἰτία τῶν ἀλληλοδιαδόχων ἀνωμαλιῶν. Εὐτυχῶς, μέχρι τῆς ἀνόδου εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Δυαρχίας Παπανδρέου, ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους ἀνατροπεῖς τῆς τάξεως, τοῦ νόμου, τῆς ἡσυχίας τῶν πολιτῶν. Θὰ εἶναι ἔγκλημα κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς προκοπῆς της ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν τακτικὴν τῆς ἐνθαρρύνσεως τῆς ἀποσυνθέσεως κράτους καὶ κοινωνίας. Πρέπει νὰ διακηρυχθῇ εὐθαρσῶς καὶ ἀπεριφράστως: Ἡ ἀτιμωρησία δὲν ἀποτελεῖ διὰ τὴν παράταξίν μας ὑπόσχεσιν. Θὰ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ αὐστηρῶς ὁ νόμος καὶ νὰ λογοδοτήσουν, ἐν καιρῷ, οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τῆς συνωμοσίας. Οἱαδήποτε ἀντίθετος ἄποψις θὰ ἤρχετο εἰς ἐνίσχυσιν τῆς κακοήθους προσπαθείας τῶν ἐνόχων νὰ παραστήσουν ὡς σκευωρίαν, ἐν αὐταπόδεικτον ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας, τῆς δίκης τοῦ ὁποίου ὁ μέγας κατάδικος εἶναι ἡ Κυβέρνησις Παπανδρέου.

Εἰς τὰς ἀντιλήψεις περὶ ἠθικῆς τάξεως καὶ εὐνομίας μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου τῆς Δυαδικῆς ἡγεσίας τῶν Παπανδρέου, πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἀβυσσαλέα ἀπόστασις. Διὰ τὸ κόμμα αὐτό, εὐθὺς ὡς ἀνερριχήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, οὐδεὶς ὠρθώθη πρὸς παρεμπόδισιν ἠθικοῦ φραγμός. Τὸ κόμμα εἰσήλασεν εἰς τὴν Διοίκησιν μὲ χιλιάδας διορισμούς. Οὔτε προσόντα ἐζητήθησαν, οὔτε ἄλλαι νομικαὶ προϋποθέσεις ἠρευνήθησαν. Εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ κομματικοῦ στίφους τὰ πάντα ἠγνοήθησαν, ὑπεχώρησαν, κατηργήθησαν. Ἡ Δικαιοσύνη ὑπέστη πρωτοφανῆ ἐπίθεσιν. Καί, προχθὲς ἀκόμη, ὁ ἐν τῇ Βουλῇ ἐκπρόσωπος τῆς Ε. Κ., κληθεὶς νὰ δικαιολογήσῃ βαρεῖαν κατὰ τῆς Δικαιοσύνης ὕβριν, ἠρνήθη νὰ δώσῃ οἱανδήποτε ἐξήγησιν. Ἠρκέσθη εἰς τὸν ρῦπον, τὸν ὁποῖον ἐξηκόντισεν. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ ΑΣΠΙΔΑ, ὁ «Ἑλικών», αἱ παρακρατικαὶ ὀργανώσεις, εἰς τὰς ὁποίας εἶχε διαρθρωθῆ τὸ Παπανδρεϊκὸν καπετανᾶτον, ὅλα μαρτυροῦν ποίαν συμφορὰν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπειργάσθη ἡ ἐπικράτησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Οἱ ἡγούμενοι τοῦ Κέντρου, ἀμιλλώμενοι εἰς ἐπίδειξιν ἀδιαλλαξίας, ὡς μέσου εὐθυγραμμίσεώς των πρὸς τὰ συνθήματα μισαλλοδοξίας τοῦ κ. Ἀνδρέα, ἀγωνίζονται διὰ νὰ ὀξύνουν τὸν προεκλογικὸν ἀγῶνα. Καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν στίβον ἀκόμη καὶ τὸν κ. Χονδροκούκην, ἀκόμη καὶ τὸν τέως ἀντεισαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Σακελλαρίου, τὸν ἄλλοτε ὁμιλήσαντα περὶ «ἐγγενῶν δυσχερειῶν» εἰς τὴν ἀνάκρισιν Λαμπράκη. Αὐτῶν ἡ χρησιμοποίησις δίδει μίαν ἀκαταμάχητον ἀπόδειξιν: Ὅτι ἡμεῖς, οἱ ἀποτελοῦντες τὸν κορμὸν τῆς νομιμόφρονος παρατάξεως, εἴχομεν ἀνεχθῆ ἀδιαμαρτυρήτως τὴν διαχείρισιν καιρίων θέσεων ὑπὸ προσώπων, τὰ ὁποῖα ἀνταλλάσσουν σήμερον τὰς ὑπηρεσίας των μὲ μίαν ὑποψηφιότητα εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γεγονὸς εἶναι ἀρκετὸν διὰ τὴν σύγκρισιν μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνων. Μεταξὺ ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα φορεῖς καὶ ἐγγυηταὶ τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ τόπου. Καὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ ὅλη πολιτικὴ δραστηριότης ἔχει δημιουργήσει τοιαύτην ἠθικὴν ἀναταραχήν, ὥστε νὰ σείωνται τὰ θεμέλια τῆς Πατρίδος μας. Εἰς αὐτὰ στηρίζεται τὸ κράτος τοῦ Νόμου. Καὶ εἰς τούτου τὴν ἐμπέδωσιν θὰ κληθῇ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Καὶ θὰ θέσῃ οὕτω τέρμα εἰς τὴν θύελλαν, τὴν ὁποίαν ἐξαπέλυσαν μὲ τὰ κηρύγματά των οἱ ἀνόσιοι ἐργάται τοῦ διχασμοῦ καὶ τῆς μισαλλοδοξίας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Η ΝΕΑ ΕΒΔΟΜΑΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ

ΦΟΒΟΣ ΣΥΝΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΣΤΡΙ ΠΕΡΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΑΡΣΕΩΣ ΑΣΥΛΙΑΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΘΑ ΔΙΕΝΕΡΓΗΣΗ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΜΙΑ ΣΑΦΗΣ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Ἡ πολιτικὴ κατάστασις παραμένει ἀμετάβλητος. Ἡ χώρα ὁδηγεῖται, ὡς φαίνεται, σταθερῶς πρὸς τὰς ἐκλογάς. Ὅλαι αἱ πληροφορίαι περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν, περὶ παρεκκλίσεως ἐκ τοῦ Συντάγματος κλπ. εἶναι ὑποβολιμαῖαι καὶ μακρὰν τῆς πραγματικότητος.

Σχετικῶς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος, ἐρωτηθεὶς ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀναγραφόμενα διὰ προθέσεις τῆς ΕΡΕ ἐνάντι τῆς Κυβερνήσεως, ἐτόνισε κατηγορηματικῶς:

«Πρόκειται περὶ μυθολογίας. Ἡ ΕΡΕ οὐδεμίαν πρόθεσιν ἔχει νὰ δημιουργήσῃ ζήτημα κυβερνητικόν».

Γεγονὸς εἶναι, ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν οὐδεμία ἔνδειξις ὑπάρχει περὶ ἐπικειμένων ἐξελίξεων. Ἀντιθέτως, ὅλαι αἱ πληροφορίαι πείθουν ὅτι ἀγόμεθα πρὸς ἐκλογάς.

Ἀπὸ τῆς Δευτέρας (αὔριον), θὰ συνεχισθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἡ συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν ὑπολοίπων ἄρθρων τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου περὶ ἁπλῆς ἀναλογικῆς. Τὴν Δευτέραν θὰ συζητηθῇ τὸ 3ον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν γ' κατανομήν. Ὑπολείπονται ἀκόμη 6 ἄρθρα.

Ἡ ψήφισις τοῦ ἐκλογικοῦ νομοσχεδίου εἶναι δυνατὴ μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου.

Ἐξ ἄλλου, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἄρσεως τῆς ἀσυλίας τῶν βουλευτῶν κ. κ. Ἀνδρ. Παπανδρέου καὶ Παύλου Βαρδινογιάννη, ἀναμένεται ὅτι θὰ ἀρχίσῃ τὴν μεταπροσεχῆ ἑβδομάδα.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὸ Καστρὶ συνέχεται ἀπὸ τὸν φόβον τῆς ἐπεμβάσεως τῆς πολιτικῆς Δικαιοσύνης, ἀσχέτως τῆς στάσεως τῆς Βουλῆς εἰς τὸ θέμα τῶν δύο ἀνωτέρω βουλευτῶν.

Ἀκριβῶς εἰς τὸ ἐπίμαχον αὐτὸ ζήτημα τοποθετοῦνται καὶ πρέρχονται ὅλοι οἱ φόβοι περὶ νέων πολιτικῶν ἐξελίξεων καὶ ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν. Διότι ἐὰν ἡ πολιτικὴ Δικαιοσύνη ἐπέμβῃ, μοιραίως οἱ δύο βουλευταὶ μὲ τὴν κατηγορίαν τῆς ἐσχάτης προδοσίας, δὲν δύνανται νὰ ἀνακηρυχθοῦν ὡς ὑποψήφιοι βουλευταὶ τῶν ἐκλογῶν τοῦ προσεχοῦς Μαΐου. Αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἀφετηρία — ἐὰν ἐπέμβῃ ἡ Δικαιοσύνη — τῶν προβλέψεων καὶ τῶν ἐλπίδων ὡρισμένων κύκλων, ἀλλὰ καὶ παραγόντων περὶ πτώσεως τῆς κυβερνήσεως, μὲ ἀπροβλέπτους, ἀπὸ τοῦδε, πολιτικὰς ἐξελίξεις.

Η ΑΠΟΣΑΦΗΝΙΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΣΙΝ ΑΣΥΛΙΑΣ ΔΥΟ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ἡ ἀποσαφήνισις τοῦ θέματος τῆς ἄρσεως ἢ μὴ τῆς ἀσυλίας τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. κ. Α. Παπανδρέου καὶ Π. Βαρδινογιάννη εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ δημιουργήσῃ θέματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀρμόδιοι κύκλοι παρετήρουν, ὅτι ἀπὸ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ σταθεροποίησις τῆς Κυβερνήσεως.

Πάντως, προσετίθετο, ἡ ἀρχομένη ἑβδομὰς θὰ εἶναι ἀποφασιστική, διότι εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ΕΡΕ καὶ ἡ Ἕνωσις Κέντρου διαβεβαιώνουν ὅτι δὲν προτίθενται νὰ προκαλέσουν κυβερνητικὴν κρίσιν, δὲν ἀρκεῖ, κατὰ τοὺς ἁρμοδίους παράγοντας.

Πρέπει καὶ ἡ κυρία φάσις τῆς πολιτικῆς ζωῆς νὰ ἐκκαθαρισθῇ, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ διενέρ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΟΜΩΣ ΨΑΞΕ ΑΚΟΜΑ

Μέσα ἀπὸ τὰ καθημερινὰ ἐπεισόδια τῆς ζωῆς ἀνασύρω ἕνα γεγονός, ποὺ κλονίζει μιὰ συζυγικὴ ἑστία, χωρὶς ἀποχρῶντα λόγο. Ἡ γυναίκα γενικὰ συνήθισε νὰ βλέπῃ τὸν ἄντρα σᾶν ἀφέντη. Ὑπόλειμμα κι' αὐτὸ τῆς ἐποχῆς, ποὺ ἡ θέση τῆς συζύγου ἦταν μειονεκτικὴ μέσα στὸ οἰκογενειακὸ οἰκοδόμημα. Ἤταν ἡ ἐποχή, ποὺ ἡ γυναίκα δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα οὔτε στὸ τραπέζι νὰ κάθεται ὅταν ἤταν ξένοι.

Ἤταν, τότε, μόνον μέσον ἀναπαραγωγῆς καὶ τῆς διακονίας. Μὰ τὰ χρόνια τ' ἄλλαξαν ὅλα καὶ ἡ γυναίκα ἰσοζυγίστηκε μὲ τὸν ἄντρα καὶ εἶναι σὲ θέση πλέον νὰ κάμῃ καὶ τὸν πιὸ αὐταρχικὸ σύζυγο ἀρνάκι. Κάθε γυναίκα κλείνει μέσα της καὶ μιὰ Δαλιδά, ποὺ ἀποκοιμίζοντας τὸν Σαμψὼν στὰ γόνατά της, τοῦ ἀφαιρεῖ τὴ δύναμή του, κόβοντας κάποια τρίχα. Σήμερα, ἡ γυναίκα δὲν σηκώνει οὔτε τραχύτητα, οὔτε ὑποδούλωση. Δὲν θέλει νὰ βλέπῃ στὸ πρόσωπο τ' ἀντρός της τὸν ἀφέντη, τὸν ἀπαιτητικό, τὸν ζόρικο, τὸν ἑτοιμο γιὰ σκηνή, γιὰ δαρμό. Γιατί νὰ τὸ κρύψουμε κι' αὐτό; Εἶναι λίγες ἡ περιπτώσεις ποὺ ἡ γυναῖκες τρῶνε ξύλο;

Ξέρω μιὰ σύζυγο, ποὺ στέκεται σὰ μαθήτρια μπροστὰ στὸν ἄντρα της. Τρέχει νὰ προλάβῃ τὶς ἐπιθυμίες του, σκοτώνεται νὰ τὸν περιποιηθῇ. Τὸ πᾶν πρέπει νἆναι στὴ θέση του, τὸ τραπέζι στρωμένο, τὸ φαγητὸ τέλειο, ἡ παντοῦφλες στὴ θέση τους κι' αὐτὴ ἐπὶ ποδός. Ἔ! αὐτὸ εἶναι ὁ θάνατος τῆς συζυγικῆς εὐτυχίας. Γιατί, κατὰ συνήθεια, ὁ ἄντρας ξὲν τὴν θέλει τὴν ὑποταγή. Ὅταν ὅμως τὴ βρῇ, τὴν ἐκμεταλλεύεται ἀφάνταστα. Ὁ ἄντρας εἶναι ἀτσάλι, ἀλλὰ στὰ χέρια μιᾶς ἔξυπνης γυναίκας γίνεται κερί. Ἡ διαγωγὴ ἑνὸς ἄντρα ἀνήκει στὴν ἐξουσία τῆς γυναίκας. Ὅταν μιὰ γυναίκα εἶναι ἄξια τοῦ ὀνόματός της καὶ τῆς θηλυκότητάς της, θὰ βρῇ τρόπο νὰ ἡμερέψῃ τὸ ἐπιο της.

Θὰ τοῦ βρῇ τὸ σφυγμό του, θὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀδυναμία του. Καὶ εἴτε τύραννος εἶναι, εἴτε πειρατής, εἴτε γκάγκστερ, θὰ ὑποταγῇ.

Ἀλλὰ ἡ γυναίκα πρέπει νὰ ξέρῃ τὴ συνταγὴ τῆς συζυγικῆς της εὐτυχίας. Καὶ τὰ γράφω αὐτά, πάνω σὲ μιὰ ἐκμυστηρίευση, ποὺ ἦρθε σὲ μένα γεμάτη ἀπόγνωση, τονίζοντας ὅτι τῆς εἶναι ἀδύνατον πλέον νὰ γυρίσῃ τὸν τροχὸ τοῦ συζυγικοῦ μαγγανοπήγαδου. Κουράστηκε, λέει, ἀπὸ τὴν ὑποταγὴ καὶ τὸ χρέος. Στὸ πρόσωπο τοῦ συζύγου της βλέπει πιὰ τὸν τύραννο, πρᾶμα ποὺ τῆς ἀφήρεσε τὴ βούλησή της καὶ δὲν αἰσθάνεται πιὰ σὰ σύζυγος, ἀλλὰ σὰ σκλάβα.

Ἀξιοκατάκριτη, ὅμως, εἶναι ἡ στάση τῆς ἐξομολογουμένης, γιατί δὲν προσπάθησε ποτὲ νὰ βρῇ τὸ σφυγμὸ τοῦ θηρίου της. Καὶ ὁ πιὸ ἄγριος ἄντρας, ὅταν κατορθώσῃ ἡ γυναίκα καὶ τοῦ βρῇ τὴν παλλουσα αὐτὴ ἀρτηρία τοῦ σφυγμοῦ, τότε πάει... ὑποτάσσεται. Ἕνα μόνον εἶναι... Θὰ τὸν βρῇ αὐτὸν τὸ σφυγμό;

Ὁ σύζυγος δὲν θέλει τὴν ὑποδούλωση. Τοῦ ἀρέσει ὅμως νὰ νομίζῃ ὅτι τὸ πᾶν εἶναι αὐτός. Τοῦ ἀρέσει τὸ ζορμπαλίκι. Τὸν θέλγει ἡ ἔξυπνη ὑποταγή, τὸν τρελλαίνει τὸ ἐπιτήδειο φέρσιμο, τὸν κομματιάζει ἡ γυναικεία φινέτσα. Ὄχι καυγά, ὄχι ἀντίλογο, ὄχι μοῦτρα κατεβασμένα. Οὔτε ὅμως ὑποδούλωση, οὔτε ἐξάντληση, οὔτε ἐγκατάλειψη τῆς θηλυκότητας, οὔτε ἐξανέμιση τοῦ ἐγώ της. Ὁ ἄντρας, ἀγαπητὴ φυγόστρατος, εἶναι ὁ σέρτικος, ὁ δεσποτικός, ὁ συνωφρυωμένος, ὁ καυγατζής, ὅταν βέν τύχῃ νὰ βρῇ τὸν χειριστή του. Ἔτσι εἶναι ὁ μηχανισμός του· πῶς νὰ τὸ κάνουμε, λοιπόν; Ὅταν ὅμως βρῇ τὸν κατάλληλο μάστορα, ποὺ θὰ ξέρῃ νὰ περιποιηθῇ τὴ μηχανή του, ὅταν μανουβραρισθοῦν ἡ ρόδες τοῦ χαρακτήρα του, τότε στὰ χέρια τῆς συζύγου γίνεται ὕλη εὔπλαστη, μπέμπης καλόκαρδος.

Καὶ τότε δὲν χρειάζεται οὔτε ἡ τέχνη τῆς Δαλιδᾶς. Ἄσ' τονε μὲ τὴ δύναμή του, γιατί αὐτὴ χρειάζεται, μιὰ καὶ ἐσὺ ἡ σύζυγος θὰ τὴν καρπωθῆς. Μὴ σκύψῃς ὅμως τόσο, ὥστε νὰ σὲ χαστουκίσῃ ἢ μὲ τὸ στόμα ἢ μὲ τὴν παλάμη.

Στὸν ἄντρα εἶναι γεγονὸς πὼς δὲν ἀρέσει ἡ ὑποδούλωση. Γι' αὐτὸ μὴ σὲ ἐπηρεάζει ἡ σημερινὴ τραχύτητα τοῦ συζύγου σου. Τὰ σκηνικὰ ἀλλάζουν καμμιὰ φορά. Ἡ λεονταρίνα πέφτει, τὰ θηρία ἡμερώνουν. Ἀλλὰ προσπάθησε νἆσαι γυναίκα, οὔτε δασκάλα, οὔτε μαθήτρια. Θώπευσε τὶς αἰσθήσεις του καὶ ἀκολούθησε ἀντίθετη τακτικὴ ἀπέναντί του. Σήκωσε τὸ κεφάλι σου καὶ δῶσε τὴ μάχη σου εἰρηνική. Βρέσε ὅμως καὶ τὸ σφυγμό του! Ψάξε μέσα στὸ ἀρτηριακὸ πλέγμα τοῦ ἀντρός σου εἶναι ὡραῖο νὰ ἀνακαλύψῃς τὸ Ἀχίλλειο σημεῖο τῆς ἀδυναμίας του.

Μὴ χαλᾶς τὸ οἰκοδόμημα ποὺ σὺ στύλωσες μὲ τόσες ἐλπίδες.

Αὔριο, ὅταν θὰ ἀνακαλύψῃς αὐτὸ τὸ point faible τοῦ ἀρσεν